

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: L. K.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 11. 2019,
o invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 11. 11. 2019 č. j. X se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná zamítla její námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 9. 2019 č. j. X, kterým byl žalobkyni odňat invalidní důchod.
2. Žalobkyně nesouhlasila se závěrem posudkového lékaře, podle něhož míra poklesu pracovní schopnosti u ní činí toliko 30 %. Namítala, že posudkový lékař učinil tento závěr, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav. Na jednání nebyla přizvána, takže si nemohl učinit odpovídající představu o jejím zdravotním stavu. Toto hodnocení je v přímém rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, které žalobkyně v žalobě citovala. Nebylo dostatečně zohledněno, že stále trpí omezenou hybností (krční a bederní páteře, obou ramenou, levé nohy), rovněž závratěmi, bolestmi páteře a končetin. Rovněž má velké bolesti levé tváře, oka, ucha a hlavy. Kvůli těmto bolestem se často v noci budí, mívá problémy s cestováním v dopravních prostředcích. Často není pro bolesti schopna se soustředit na nic jiného. Její reakce jsou velmi zpomalené. Zmiňovanými obtížemi je limitovaná nejen co se týče případného pracovního výkonu, ale i v běžných každodenních činnostech. Často musí hledat alespoň částečné úlevové polohy, nevydrží delší chůzi, stání ani sezení. Má problémy s hybností rukou i levé nohy. Často jí brní a pálí levá noha, levá ruka a levá tvář. Pro velké bolesti levé tváře, oka, ucha několikrát navštívila zubního lékaře a ORL. Výsledky vyšetření byly vždy negativní. Odborní lékaři se shodují v doporučení, že není schopná systematické zátěže, je u ní nutný vertebrorežim, omezení stání a sezení. Její zdravotní stav měl být správně hodnocen dle kapitoly XIII, oddílu E položky 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.
3. Žalovaná v písemném vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 17. 10. 2019, vypracovaného pro účely řízení o námitkách. S ohledem na námitky žalobkyně žalovaná navrhla provést důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR.
4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 5. 9. 2019 č. j. X odňala žalobkyni od 6. 10. 2019 invalidní důchod. Podkladem rozhodnutí byl posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 21. 8. 2019, podle něhož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobkyně poklesla pouze o 30 % a žalobkyně již není invalidní. V posudkovém závěru je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení navýšil posuzující lékař tuto hodnotu dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10 % na celkových 30 %. Proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11. 11. 2019 tak, že námitky zamítla a rozhodnutí ČSSZ ze dne 5. 9. 2019 potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku lékaře oddělení Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 10. 2019. Podle posudkového závěru rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je stav po neurochirurgické operaci ze dne 20. 9. 2017 – stabilizaci a náhradě disku s fúzí C5 až C7 pro sekundární stenózu páteřního kanálu, impresi míchy a foraminostenózách při protruzi osteochondrotických disků C4 až C7 a stav po neurochirurgické operaci ze dne 10. 8. 2018,

kdy byla provedena mikrodisektomie C4 až C5, foraminotomie pro HD C4 až C5 – iritační syndrom l5 vlevo při dysfunkci LS přechodu. Dle tohoto posudku je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě, pro které posuzující lékař stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšil tuto hodnotu o 10 % na celkových 30 %.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 23. 4. 2020, který zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k datu 11. 11. 2019, žalobkyně nebyla invalidní. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byl stav po neurochirurgických operacích krční páteře z 20. 9. 2017 a z 10. 8. 2018. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je vertebrogenní algický syndrom po označených neurochirurgických operacích. Je zřejmý také vliv iritačního sy L5 vlevo při dysfunkci LSp. Jedná se o zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k dalším chorobným stavům v anamnéze posudková komise zvýšila tuto hodnotu dne § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10 % na celkových 30 %. Dle posudkové komise zdravotní stav neodpovídá vyšší položce, např. 1c, s ohledem na chybějící deficit závažnějšího neurologického nálezu dle dikce položky. Nejedná se např. o závažné, trvalé, pooperační poškození nervů, parézy či myelopathie v rámci krční páteře. Vlastní udávaná bolestivost není posudkově dostatečně významná. Ostatní zdravotní postižení jsou posudkově méně významné, byly však použité k navýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti.
7. Žalobkyně nesouhlasila se závěry uvedeného posudku. Její zdravotní stav byl posudkovou komisí podhodnocen. Zdůraznila, že trpí neustálými bolestmi, omezenou hybností, mívá závratě, i panické stavy, které souvisejí se silnou každodenní bolestí, motá se jí hlava, dochází na psychiatrii. Poukázala na to, že v minulosti po dobu 30 let vykonávala práci vychovatelky v dětském domově. Doufala, že po operacích bude moci tuto práci vykonávat nadále, ovšem zdravotní stav jí to neumožňuje a ze zdravotních důvodů její pracovní poměr skončil. V současné době pracuje na půl úvazku jako sociální pedagog na základní škole. Na plný úvazek ze zdravotních důvodů pracovat nemůže.
8. S ohledem na námitky žalobkyně vyžádal si soud srovnávací posudek u Posudkové komise MPSV ČR v Brně. V tomto srovnávacím posudku ze dne 22. 9. 2020 se konstatuje, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k datu 11. 11. 2019, byla žalobkyně invalidní dle § 39 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění a jednalo se o invaliditu I. stupně. V posudkovém hodnocení se uvádí, že žalobkyně trpí na chronické bolesti zad víceetážové. Od roku 2018 při somatických vertebrogenních obtížích vznikla úzkostně depresivní symptomatologie, později s panickými stavy. Je popisovaná rovněž závrativost, bolesti hlavy, ramen. I přes uvedené obtíže byla invalidita 21. 8. 2019 odůvodněna. Stav po provedených operacích a přetrvávající pooperační obtíže, zejména bolesti, omezení

hybnosti páteře, narušení statiky páteře, vedou u žalobkyně k omezení řady pracovních i mimopracovních činností. Je třeba trvale dodržovat přísný režim diskopatů, zejména vyvarovat se větší fyzické námaze, předklonům, nepřírozeným polohám těla, prochladnutí. Vhodná je trvalá rehabilitace doma a občasná rehabilitace ambulantní či za hospitalizace, příp. lázeňská léčba. Uvedený stav je trvalý. Stav je dle posudkové komise natolik závažný, že podstatným způsobem omezuje celkovou výkonnost i pohyblivost a vylučuje a omezuje schopnost vykonávat řadu obvyklých denních činností. Jde o středně těžké funkční postižení, samo o sobě odpovídající poklesu pracovní schopnosti o 35 %. Nad rámec těchto procent je třeba brát v úvahu i ostatní onemocnění, jež působí či prohlubují další funkční omezení. Stav odpovídá invaliditě I. stupně. Za předpokladu přiznání I. stupně invalidity lze zdravotní stav považovat za stabilizovaný. Za stejných podmínek je žalobkyně na svůj stav adaptována. Žalobkyně dle tohoto posudku není schopna vykonávat práce duševně či fyzicky náročnější. S uvedenými omezeními je schopna vykonávat jednodušší práce na částečný pracovní úvazek a za stejných podmínek je schopna i případné rekvalifikace na nové povolání. U žalobkyně jde tedy o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, rozhodujícím onemocněním nejvíce snižující pracovní schopnost je onemocnění uvedené v kapitole XIII, oddílu E položce 1c. Jedná se o středně těžké funkční postižení s poklesem pracovní schopnosti o 35 %. Posudková komise stanovila střední hranici procentního rozpětí příslušné položky z důvodu tíže samotného rozhodného postižení. V této souvislosti vzala v úvahu i vzdělání žalobkyně a výkon stávajícího i předchozích povolání. Vzhledem k ostatním onemocněním posudková komise spatřovala důvod k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti na horní hranici dané položky na 40 %. Vzhledem k tomuto navýšení dále nenavýšila dle § 3 citované vyhlášky. Míra poklesu pracovní schopnosti tedy činí 40 % a k datu vydání napadeného rozhodnutí se tedy jednalo o invaliditu I. stupně.

9. Podle § 39 odst. 2 písm. a) z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

10. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobce ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Dle názoru soudu uvedený posudek PK MPSV ČR v Ostravě ovšem nedostál nároku úplnosti a přesvědčivosti stran posudkových závěrů ve vazbě na zjištění z podkladů – lékařských zpráv, z nichž tato posudková komise shodně jako posudková komise MPSV ČR v Brně, která zpracovávala srovnávací posudek, vycházela. Kromě toho zjištění posudkové komise ze stěžejních lékařských nálezů byla velmi strohá. Soud považoval závěry PK MPSV ČR v Ostravě, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla ani částečně invalidní, za naprosto nepřesvědčivé a vzbuzovaly pochybnosti o jejich správnosti. Krajský soud proto přistoupil k tomu, že si vyžádal srovnávací posudek od PK MPSV ČR v Brně, který reagoval na žalobkyní přednesené námitky v žalobě a v průběhu soudního řízení. Uvedený posudek

PK MPSV ČR v Brně je dle názoru soudu objektivní, úplný a přesvědčivý ve vazbě na zjištění z jednotlivých lékařských nálezů, vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně skutečností namítaných žalobkyní a přezkoumatelným způsobem také odůvodňuje závěr, že žalobkyně trpí na chronické bolesti zad víceetážové, od roku 2018 při somatických vertebrogenních obtížích vznikla u ní úzkostně depresivní symptomatologie, později s panickými stavy, rovněž závrativost, bolest hlavy, ramen. Stav po provedených operacích a přetrvávající pooperační obtíže, zejména bolesti, omezení hybnosti páteře, narušení statiky páteře vedou u ní k omezení řady pracovních i mimopracovních činností. Uvedený stav je trvalý a je natolik závažný, že podstatným způsobem omezuje celkovou výkonnost i pohyblivost a vylučuje či omezuje schopnost vykonávat řadu obvyklých denních činností, a že se jedná o středně těžké funkční postižení. Míru poklesu pracovní schopnosti PK MPSV ČR v Brně stanovila podle kapitoly XIII, oddílu E položky 1c s tím, že se jedná o středně těžké funkční postižení s poklesem pracovní schopnosti o 35 %. Posudková komise vzhledem k ostatním onemocněním spatřovala důvod k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti na horní hranici dané položky a to na celkových 40 %. V této souvislosti vzala v úvahu i vzdělání žalobkyně a výkon stávajícího i předchozích povolání. V dané věci byl uvedený srovnávací posudek PK MPSV ČR v Brně stěžejním důkazem, jak výše uvedeno, splňujícím požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti a krajský soud z tohoto posudku vycházel. K datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů a šlo o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona.

11. Soud proto v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. přezkoumávané rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení, které spatřuje v nesprávně zjištěném skutkovém stavu a vrátil věc správnímu orgánu k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s.
12. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšná žalobkyně se náhrady nákladů řízení výslovně vzdala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 20. 10. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně